GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

L'eutanàsia? Una solució antiquada.

Opinió | 04/07/2008 | 12:14

L'eutanàsia legalitzada afectaria també a la consideració social dels malalts.

En aquests moments en els que el PSOE ha rellançat el debat sobre l'avortament i l'eutanàsia i pretén que siguin aprovats en el seu pròxim congrés em sembla interessant considerar el següent escrit. Fa uns mesos vaig llegir un article que la professora de filosofia, Corine Pellucnon, publicava en "Le Monde", a l'article examinava els arguments a favor de legalitzar l'eutanàsia i descobria en el fons d'ells una idea insostenible d'autonomia individual.

L'autora que comento, recordava que avui la llei ofereix "solucions concretes a la por a morir en condicions degradants i amb sofriment". Es refereix a la llei sobre la fi de la vida aprovada a França fa tres anys, que permet al malalt refusar tractaments desproporcionats i fomenta les cures pal·liatives. Llavors, quin motiu hi ha per a legalitzar l'eutanàsia? "Es pot admetre que la societat assigni als metges la comesa de matar a un pacient i que l'administració de la mort estigui prevista per llei?".

Això, assenyalava Pelluchon, trastornaria la missió dels metges. "No solament l'acte de matar és incompatible amb el deure no fer mal: a més, el fet d'associar-lo a l'atenció mèdica minaria la confiança de les famílies en els encarregats de cuidar als seus malalts".

L'eutanàsia legalitzada afectaria també a la consideració social dels malalts. "Com es pot conciliar els esforços que es fan per a integrar a qui la malaltia, l'edat o la diferència exclouen de la vida social, i una reivindicació que ve a dir que la solució al sofriment és la mort?".

En el cas concret del suïcidi assistit, "legalitzar-lo implicaria el reconeixement, per part de la societat, que el suïcidi és una sortida legitima i natural al sofriment. Aquesta trivialització del suïcidi va en contra del coratge i dels valors de solidaritat que ens inculquen en l'escola i en el sí de la família".

Però el nucli de la qüestió està en la manera d'entendre l'autonomia, com mostra més clarament el cas de l'eutanàsia voluntària. "Equival l'autonomia al dret de fer el que vulguem a qualsevol preu, o sigui obligant als metges i a la societat a atorgar reconeixement a un acte contrari als seus valors? (...) Tal interpretació no és fidel als drets humans".

En canvi, els contraris a l'eutanàsia "sostenen que la preocupació pel bé comú exigeix posar límits a una reivindicació individual que, si es reconegués per llei, donaria pas a un dret a la mort incompatible amb les fonts morals de la democràcia". Aquests, conscients de la funció simbòlica que tenen les lleis, "es neguen a convertir la justícia en un calc de mers desitjos individuals".

Les lleis, concloïa per tant Pelluchon, no poden anar sense més a remolc dels problemes que plantegen les innovacions tècniques: la referència expressa als valors és imprescindible per a elaborar una llei sàvia. Per això, "ara que a Holanda, pacients i metges es declaren més favorables a les cures pal·liatives que a l'eutanàsia, cap esperar que el que ahir es va presentar com un avanç, acabi sent vist com una solució antiquada". Pensin una mica més, Srs. del PSOE.

Autor: Jesus_D

Jesus_D

https://gironanoticies.com/noticia/7632-leutanasia-una-solucio-antiquada.htm